

Sygn. akt IV U 1453/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2014 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania G. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 listopada 2013 r. Nr (...)

w sprawie G. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo G. K. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia (...).

Sygn. akt IV U 1453/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 7 listopada 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił G. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła G. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczona wskazała, że pracuje jako salowa. Praca ta jest ciężka, gdyż wymaga ciągłego dźwigania i schylania się. W dniu 23 czerwca 2012r. przeszła udar i od tego czasu stan jej zdrowia pogarsza się. Przebywała na zwolnieniach lekarskich i miała przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego. Wbrew ustaleniom Komisji Lekarskiej ZUS nie jest w stanie pracować w swoim zawodzie (odwołanie k.2-5akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 29 października 2013r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.21-22 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona G. K. do (...). uprawniona była do świadczenia rehabilitacyjnego (decyzja organu rentowego z 20 czerwca 2013r. k.11 akt za wnioskiem o świadczenie rehabilitacyjne z 7 listopada 2012r.). W dniu 20 sierpnia 2013r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k.1 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z 25 września 2013r. ustalił, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy do 30 września 2014r., a datę powstania niezdolności ustalił na 23 czerwca 2012r. (orzeczenie Lekarza Orzecznika k.46 akt rentowych). Na skutek zarzutu wadliwości orzeczenia lekarza orzecznika zgłoszonego przez Zastępcę Głównego Lekarza Orzecznika Oddziału ZUS w S. ubezpieczona skierowana została na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 29 października 2013r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (zarzut wadliwości orzeczenia Lekarza Orzecznika k.47v akt rentowych i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 29 października 2013r. k.51 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 7 listopada 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja k.58 akt rentowych).

Biegli z zakresu kardiologii i neurologii w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u G. K. nawracające incydenty zaburzeń mowy i przemijającego niedowładu prawych kończyn o niejasnej etiologii, padaczkę?, przemijające niedokrwienie mózgu?, stan po leczeniu operacyjnym zespołu cieśni nadgarstka lewego bez upośledzenia siły i sprawności ręki, nadciśnienie tętnicze łagodne, początkowe stadium choroby wieńcowej, dyslipidemię, cukrzycę typu 2 stwierdzając, że stopień zaawansowania tych schorzeń, a w szczególności schorzeń neurologicznych powoduje, że ubezpieczona jest osobą częściowo niezdolną do pracy, przy czym niezdolność ta powstała w dniu 23 czerwca 2012r., a przewidywany okres jej trwania to 30 września 2014r. Biegli wskazali, że u ubezpieczonej występują nawracające incydenty zaburzeń krążenia mózgowego pod postacią przemijających zaburzeń mowy, świadomości i osłabienia siły mięśniowej prawych kończyn. Objawy te nawracają od czerwca 2012r. W toku ich leczenia postawiono wstępnie diagnozę padaczka i włączono leczenie przeciwdrgawkowe, bez istotnej poprawy i przy utrzymujących się napadach zaburzeń do 2-3 razy w miesiącu. Biegli wyjaśnili, że w toku badania niemożliwe było jednoznaczne określenie, czy przemijające incydenty zaburzeń mowy i niedowładu prawostronnego mają charakter padaczkowy, czy też są następstwem przemijającego niedokrwienia mózgu. Niezależnie jednak od ostatecznej diagnozy, do której postawienia konieczna jest rozszerzona diagnostyka, opisane objawy stanowią przeciwwskazanie do wykonywania przez ubezpieczoną we wskazanym okresie pracy na stanowisku salowej (opinia biegłych neurologa i kardiologa k.27-28 akt sprawy i uzupełniająca opinia tych samych biegłych k.43 akt sprawy).

Ubezpieczona ma (...)i ma wykształcenie podstawowe. Od 2005r. pracowała jako salowa, a wcześniej jako sprzątaczką wagonów kolejowych (informacja dotycząca okresów składkowych i nieskładkowych k.4-5 i zaświadczenie o zatrudnieniu z 19 sierpnia 2013r. k.30 akt rentowych oraz wyjaśnienia ubezpieczonej k.40v akt sprawy - nagranie od minuty 4 do 12).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej G. K. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo

niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia (zasadnicza i uzupełniająca) biegłych z zakresu neurologii i kardiologii dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona jest osobą częściowo niezdolną do pracy od 23 czerwca 2012r., a przewidywany okres tej niezdolności to 30 września 2014r. Analizując opinię biegłych (zasadniczą i uzupełniająca) Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona. Biegli rzeczowo wyjaśnili dlaczego uzasadnione jest uznanie ubezpieczonej za osobę częściowo niezdolną do pracy. Wskazali, że za orzeczeniem takim przemawiają występujące u ubezpieczonej nawracające incydenty zaburzeń krążenia mózgowego objawiające się przemijającymi zaburzeniami mowy, świadomości i osłabienia siły mięśniowej prawych kończyn. Przyczyna tych zaburzeń nie jest jeszcze do końca zdiagnozowana, ale charakter tych zaburzeń uniemożliwia ubezpieczonej wykonywanie pracy salowej.

Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych. W uzupełniającej opinii (na k.43 akt) biegli ustosunkowali się szczegółowo do zastrzeżeń organu rentowego zgłoszonych przez Zastępcę Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS (w piśmie na k.36 akt) pod adresem podstawowej opinii i dalsze zastrzeżenia organu rentowego w tym przedmiocie stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłych. Biegli słusznie wskazali, że charakter zaburzeń występujących u ubezpieczonej uniemożliwia jej wykonywanie pracy salowej wiążącej się ze znacznym wysiłkiem fizycznym. Odmienne stanowisko organu rentowego jest w tym zakresie nieuzasadnione. Co stwierdzenia biegłych, że ubezpieczona mająca wykształcenie podstawowe być może będzie mogła wykonywać prace na ogólnym rynku pracy z ograniczeniami jak w padaczkę (opinia k.43 akt sprawy), wskazać należy, że w obecnych realiach wykształcenie ubezpieczonej zawęży możliwości jej zatrudnienia do prac fizycznych. Przed zatrudnieniem w charakterze salowej ubezpieczona pracowała jako sprzątaczką, a zatem wykonywała pracę również wymagającą wysiłku fizycznego – schyłanie się, podnoszenie, przenoszenie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonej przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 18 września 2013r., tj. od dnia następnego po dniu ustania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, do(...)